

et Baaningshuus hørende Grund ikke maa formindres under $\frac{1}{4}$ af hele Grundens Areal og at enhver Gaard, ud til hvilken der anbringes Binduer fra Værelser eller Køkkener, idetmindste skal holde 25 Quadratalen ubebygget Areal, og ikke i nogen Retning have en mindre Udstrækning end 3 Alen. Disse Størrelser bør vistnok antages at være altfor knappe for et Terrain, hvor man endnu kan røre sig, og hvor det derfor gjælder at forebygge den Sammenpakning af Bygninger, der ikke lader sig sjerne, naar den først engang er opstaaet. Det af Justitsraad Petersen forfattede Udkast indeholder omtrent en tilsvarende Bestemmelse som den, der er foreslaaet i nærværende Paragraph, der iøvrigt med en Forandring, der gjør dens Bestemmelser anvendelige ogsaa for det Tilfælde, at Nabobygninger i Tiden skulde kunne indeslutte det ubebyggede Gaardsrum, er optagen efter Indstilling af den tidligere omhandlede Commisston, hvis Prøvelse det fremkomne Udkast blev undergivet. Det vil af Slutningsbestemmelsen i Paragraphen være en Følge, at, naar f. Ex. en Bygning indrettes til Beboelse i 4 Etager, vil det hele ubebyggede Areal, der skal svare til en saadan Bygning, være at forøge med en Halvdeel, saa at det altsaa i slige Tilfælde forholder sig til det byggede Areal som 3 til 2, og fremdeles, at den Deel af dette Areal, der bestemmes til et Gaardsrum, der er, eller kan ventes at ville blive omfluttet af Bygninger paa alle Sider, tillige forøges til mindst 150 Quadratalen.

ad § 5.

Bed Bestemmelserne i den Kjøbenhavnste Byggelovs §§ 68 og 69 1ste Membrum, der indtil videre tillade Anlæget af Beboelseskjældere, saaledes at de først fra Aaret 1865 ikke maae indrettes fra Nyt, er der vistnok taget et saa stærkt Hensyn til de Privates Interesser som muligt, saafremt der med Hensyn til de Forhold, som der omhandles, skulde ved Loven udrettes Noget til Afhjælpning af de Ulemper, som den tidligere indrømmede ubetingede Tilladelse til at indrette Beboelseskjældere havde medført til Skade for den almindelige Sund-

hed. Naar Hensees til, at det District af Amtet, hvorom der her er Tale har et stærkt Leerlag nogle saa God under Jordens Overflade, der nødvendigviis maa medføre megen Fugtighed i Kjælderne, antager man, at det for dette Districts Bedkommende helst strax bør forbydes at indrette Kjældere til Beboelse, hvilket ogsaa stemmer med hvad der indeholdes i det af Justitsraad Petersen udarbejdede Udkast.

ad § 6.

Det har, som man oven for ad § 2 har bemærket, vist sig at § 91 i L. 17de Marts 1856, der nærmest alene har de Veie eller Tilgange for Die, som forbinde enkelte Bygninger med tilstødende offentlig Gader eller Veie, men som dog i Mangel af anden Bestemmelse, i Forbindelse med samme Lovs § 25, er antaget at indeholde Reglen ogsaa for det Tilfælde, at den omhandlede Veie eller Tilgang er bestemt til at danne en heel ny Gade, saa at den altsaa i Almindelighed, i Forbindelse med § 25, giver Reglen for Privates Ret til at anlægge nye Gader, — ikke er affattet paa en saadan Maade, at den giver det Offentlige den forønskede Control med disse nye Gadeanlæg, som Communen dog i Tidens Løb, om end Gadens Retning maatte være uhensigtsmæssig og om den end paa en forstyrrende Maade maatte gribe ind i det hele Net af Gader og Veie, vil være nødt til at overtage. Af Hensyn hertil har man anset det ubetinget nødvendigt, at det gjøres umuligt for den Private at anlægge nogen Gade, der ikke paa den hensigtsmæssigste Maade slutter sig til det bestaaende eller paataente System af Gader og Veie, og man har derfor i Udkastet givet den omhandlede Paragraph en dertil svarende Redaktion.

ad §§ 7—12.

Disse Paragrapher indeholde kun de fornødne Bestemmelser om, hvilke Autoriteter der for det omhandlede Districts Bedkommende skulle have med Bygningsvæsenet at gjøre, hvilken Kasse der skal bære de Udgifter og